

Rahandusministeerium
Suur-Ameerika 1
10122 Tallinn

Teie 31.07.2019 nr 1.1-10/4927-1

Meie 26.08.2019 nr 4/181

Arvamuse esitamine maksualase teabevahetuse seaduse muutmise seaduse eelnõu kohta

Lugupeetud Martin Helme!

Eesti Kaubandus-Tööstuskoda (edaspidi: Kaubanduskoda) tänab Rahandusministeeriumit võimaluse eest avaldada arvamust maksualase teabevahetuse seaduse muutmise seaduse eelnõu (edaspidi: Eelnõu) kohta, millega võetakse Eesti õigusesse üle halduskoostöö direktiivi muudatus, mis kohustab maksunõustajat või ettevõtet esitama maksuhaldurile teabe piiriüleste maksuskeemide kohta. Kaubanduskoja hinnangul on Eelnõu kohati ebaselge ning võib seetõttu ettevõtetele kaasa tuua ebamõistlikult suure halduskoormuse. Järgnevalt esitame oma põhjalikuma arvamuse Eelnõu kohta.

Eelnõu § 1 punktiga 1 soovitakse maksualase teabevahetuse seadust täiendada §-ga 20⁸ järgmises sõnastuses:

„§ 20⁸. Aruantav piiriülene skeem

Aruantav piiriülene skeem on teabevahetusega hõlmatud skeem, mis puudutab ka teist liikmesriiki või kolmandat riiki ja mille puhul esineb vähemalt üks käesoleva seaduse § 20⁷ lõike 5 alusel antavas valdkonna eest vastutava ministri määruses nimetatud kriteerium.“

Kaubanduskojale jääb ebaselgeks, milliseid skeeme loetakse aruantavaks piiriüleseks skeemiks. Viidatud sätte kohaselt võib piiriüleseks skeemiks olla sisuliselt iga skeem, mida kasutab Eesti residendist juriidiline isik, kelle äritegevus leiab aset ka teises liikmesriigis/ kolmandas riigis ning kes saab sealjuures peamise hüvena maksueelise.

Lisaks jääb meile arusaamatuks, kuidas sisustatakse mõiste „peamine maksueelis“. Meie hinnangul ei ole seda piisavalt selgelt tehtud rahandusministri määruse „Piiriüleste skeemide kriteeriumid“ kavandis. Leiame, et erinevate riikide maksuhaldurid võivad hakata seda mõistet erinevalt tõlgendama, sest juhend ühetaoliseks tõlgenduseks puudub. Seetõttu tekib direktiivi ja Eelnõu alusel kohustatud isikutel olukord, kus teabeandja (Eelnõu § 20⁹) võib olla ühes riigis justkui kohustatud teavitama, kuna esineb „peamine maksueelis“ ja teises riigis jällegi mitte. Sellise ebamäärase mõiste pealt sanktsioneeritud teavituskohustuse rakendamine ettevõtetele ja ka nõustajatele ei tundu mõistlik.

Ettevõtluses on tavapärane leida oma ettevõtluse väljundile vastav struktuur ning sellega kaasneb tihti seaduspäraselt taotletud väiksem maksukoormus piiriüleste tehingute puhul (olenevalt ettevõtte tegevusest ning riikidest, kus ettevõtte ülepiirilisel

tegutseb). Eelnõu ei eristata aga enam seaduslikku maksuplaneerimist agressiivsest maksuplaneerimisest. Ilma vastava mõistete sisustamiseta ei ole mõistlik, proportsionaalne ega efektiivne kohustada teabeandjaid aruandeid esitama sisuliselt igasugusest ettevõtluse sammust, tulenevalt Eelnõu tõlgendamata mõistete kohaselt, kui nende ettevõtlus on potentsiaalselt kvalifitseeritav „piiriülese skeemina peamise maksueelisega“.

Seega vajab meie hinnangul Eelnõu mõiste „piiriülene skeem“ koos mõistega „maksueelis“ olulisi kitsendusi ning ühtseid tõlgendusi liikmesriikide vahel, tagamaks üheselt mõistetava läbipaistvuse aruandluse kohustuse tekkimise puhuks. Meile jääb ka ebaselgeks, kuidas hakkavad maksuhaldurid tõlgendama erinevaid piiriüleseid skeeme – millistes olukordades kvalifitseeritakse piiriüleste skeemide maksueelised agressiivseteks maksuplaneerimisteks ning millised sanktsioonid järgnevad. Kuigi Direktiiv ning Eelnõu peaksid olema suur samm edasi maksualase läbipaistvuse osas, ei pruugi Eelnõu rakendamine selle praeguses sõnastuses loodetud kasu tuua ning esile tõusevad hoopis negatiivsed mõjud (nt halduskoormuse kasv).

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/
Mait Palts
Peadirektor

Koostanud: Marko Udras marko.udras@koda.ee 6040070